

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας, εἰ ἔστιν Κυριακὴ [Παρακλητικὴ (τέλος τοῦ πλ. δ'), Τ.Γ.Ρ. σ. 175, ΣΥΛ. σ. 86], φάλλομεν ἀναστάσιμα τροπάρια εἰς μὲν τὸν α', β', γ', καὶ δ' ἤχον τὸ παρόν·

Ἦχος δ'.

6
λ

Σ ἡ μερον σω τη ρι α τω Κο σμω γε γονεν ^Δ α σωμεν
τω α να ζαν τι εκ τα α φσ και αρ χη γω της ζω ης η μων ⁶ κα
θε λων γαρ τω Θα να α τω τον Θα να τον το νι κοσ ε δω
κεν η μι ιν και το μεγα ε λε ο ο ο ος ⁶ λ

Εἰς δὲ τὸν πλ. α', πλ. β', βαρὺν καὶ πλ. δ' φάλλομεν τὸ κάτωθι·

Ἦχος λ' δ'.

γ
δ

Α να ζα ας εκ του μνη ματος και τα δε σμα δι αρ
ρη ξας τσ Α δσ ^Δ ε λυσας το κα τα χριμα τσ θα να τσ Κυ
ρι ε ⁶ παν τας εκ των πα γι ι δων του εκ θρα ρυσαμενος ^γ εμ
φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στολοις Σσ ^Δ ε ξα πεσειλας
αυ τσ ε πι το κη ρυγμα ⁶ και δι αυ των την ει ρη η νη πα
ρε ε χεις τη Οι κου με νη ^Δ μο νε Πο λυ ε λε ε ε ε ^γ δ